

iPure^{CZ}



Pravidelný **jarní úklid** | Magic **Keyboard** | **Král** je mrtev
Úvod do **historie iPadu** | **PUBG** Mobile



iPure.cz 236/2022, šestý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler

Editor: Marek Nepožitek | **Grafická úprava a sazba:** Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Winner Winner Chicken Dinner!

Editorial ■ Karel Oprchal

Vykřikl ten, co stanul jako poslední na bitevním poli. Mnohým z vás je už určitě povědomé, odkud jsem si tuto veselou frázi vypůjčil. PUBG je globálním herním hitem a taky jedním z článků v tomto, jako vždy oslavném, čísle magazínu iPure. Třebaže se v poslední době nic velikého nestalo, co by opodstatnilo bujaré oslavy, je potřeba se umět upřímně radovat z čehokoliv, takže i třeba z toho, že vyšel nový iPure!

Po minulém čísle, kde jsme zveřejnili další z řady rozhovorů s významnými osobnostmi ze světa Apple, na níž mám tu čest se účastnit, se opět hlásíme s tradiční nabídkou praktického čtiva, kde vás čeká jak ohlédnutí za historií, tak praktické rady a návody. Filip Brož je prokazatelně nejzvědavějším členem naší redakce a proto se není čemu divit, že opět změnil klávesnici. Tentokrát ale jen barvu, a tak se snaží rozhodnout, která mu sedí líp k pleti. Jestli je to černá, nebo bílá Magic Keyboard, to se dozvíte na následujících stránkách. Náš reportér ze zahraniční redakce a kamarád Honza Netolička se podíval zpátky do minulosti na to, jak se ve skutečnosti vyvinul iPad. Stejně jako já je nadšeným majitelem iPadu, a tak k tomu má co říct.

Na jarní notu tentokrát najel Honza Březina, který vám zopakuje základní desatero péče o elektronická zařízení. Pokud za sebou ještě pořád nemáte velikonoční úklid, právě teď je nejvyšší čas! Protože se ale ve světě pořád něco mění, jeden roste a druhý upadá, k situaci Netflixu se vám vyjádří Kuba Dressler. No a já to uzavřu tím, čím jsem tady začal. Skočíme spolu z letadla a snad tam dole to kuře najdeme! Doufám, že jste si přibalili powerbanku...





Jarní úklid

Proč je důležité udělat pořádek?

Magazín ■ Honza Březina

Jarní úklid je pojem, se kterým se setkávám celý život a většinou byl pro mě spojen s velmi neoblíbenou činností. To se změnilo až v okamžiku, kdy jsem si zavedl svůj vlastní jarní úklid, který se týká mojí výpočetní techniky. Proč je důležitý a proč mi dělá radost?





Myslím, že nejsem úplný bordelář a dokážu svá data a soubory průběžně udržovat v celkem organizované struktuře. Rozhodně znám od klientů mnohem horší případy a v zásadě jsem na sebe hrdý. Přesto ani já a ani drtivá většina populace nedokáže udržet žádný organizační systém ve 100% pořádku.

Určitě to znáte. Občas nestiháte, a tak soubory pohodíte někam, kam úplně nepatří, s tím, že to pak uklidíte. Nebo dochází na nějakém úložišti místo, a tak svá data „na chvíli“ přesunete jinam s tím, že až promažete původní data, tak se vrátí. A v neposlední řadě je zde holý fakt, že jakkoli velké úložiště se dřív nebo později zaplní. Čím větší úložiště si pořídíte, tím pravděpodobněji víc dat budete vytvářet, protože vás nic nebude krotit.

A tohle všechno jsou důvody, proč jsem před pár lety vymyslel svůj osobní jarní úklid. A opravdu se mi osvědčil. Myšlenka je jednoduchá. Stanovíte si nějaký časový úsek, u mě je to květen, ve kterém se zaměříte na pročištění svých úložišť od zbytečných dat a na co nejlepší uspořádání souborů. Z mojí zkušenosti to nejde udělat ani za jeden večer, ani za jeden den či víkend. Rozhodl jsem se rozložit si tento úkol do delšího časového úseku a uklízet po malých kouscích. Snižuje to riziko chyb a hlavně to celý proces dělá snesitelným.

Pokud se budete snažit celoročně udržovat 100% organizovaný systém, bude to na vás klást obrovské

nároky a přinese to hromadu zbytečného stresu. Proto jsem se rozhodl, že mi stačí v průběhu roku držet vše uspořádané tak na 90 % a jednou ročně si pak dotáhnou ten zbytek jako jednorázovou akci.

TROCHA PSYCHOLOGIE

Neznám mnoho lidí, kteří by si uklízení užívali. Proto je strategické z něj udělat časově ohraničenou činnost. Tím se stává mnohem snesitelnější, protože víte, že jednou to skončí a vy se vrátíte zpět do své komfortní zóny. Navíc je zde efekt cíle, jeho splnění a odměny. Pokud si jasně vytyčíte cíl jarního úklidu a jeho rozsah, tak můžete k tomuto cíli směřovat, můžete jej naplnit a pak se odměnit. Pokud si nestanovíte jasný cíl, tak žijete v nekonečné entropii, která nikde nezačíná a nikde nekončí.

PROČ JARNÍ ÚKLID DĚLÁM?

Důvodů, proč dobrovolně podstupuji tuto rutinu, je hned několik a ty hlavní jsou tři.

V první řadě jde o bezpečí dat. Pokud jsou soubory a data na svém místě, kam patří a tam, kde je očekáváte, je mnohem menší riziko jejich ztráty. Známe ze své mnohaleté praxe desítky příkladů klientů, kteří přišli o data, protože byla jinde, než kam patřila. A z vlastní zkušenosti vím, že je velice snadné neúmyslně smazat soubory, které jsou jinde, než kde by měla být prostě proto, že je považujete za duplicitní.



Druhým důvodem je místo. Sám Apple uvádí, že pokud je úložiště zaneseno na víc než 90 %, tak to vede ke zpomalení celého počítače. Co víc, místo dojde vždy v tu nejméně vhodnou dobu a výsledkem jsou zmatky, stres a improvizace, která vede k chaosu. A v neposlední řadě příliš velký objem dat má finanční důsledky. Ať už je to zbytečně placené cloudové úložiště, nebo je potřeba dokoupit fyzické úložiště, vždy jsou to zbytečně vynaložené prostředky.

A třetím důležitým faktorem je schopnost efektivně pracovat s daty, pokud jsou mimo strukturu. Ano, vyhledávání je dnes tak promakané, že data dřív nebo později najdete. Spotlight umí prohledávat obsah souborů a je skoro jedno jak se jmenují a kde leží. Fotky umí vyhledávat objekty ve snímcích, aniž byste museli používat klíčová slova. Přesto, pokud potřebujete kolegům nesdílet deset souborů spojených s novým projektem a půl hodiny je vyhledáváte po celém úložišti a přesouváte na jedno místo, tak je to zbytečně promrhaný čas.

JAK NA JARNÍ ÚKLID?

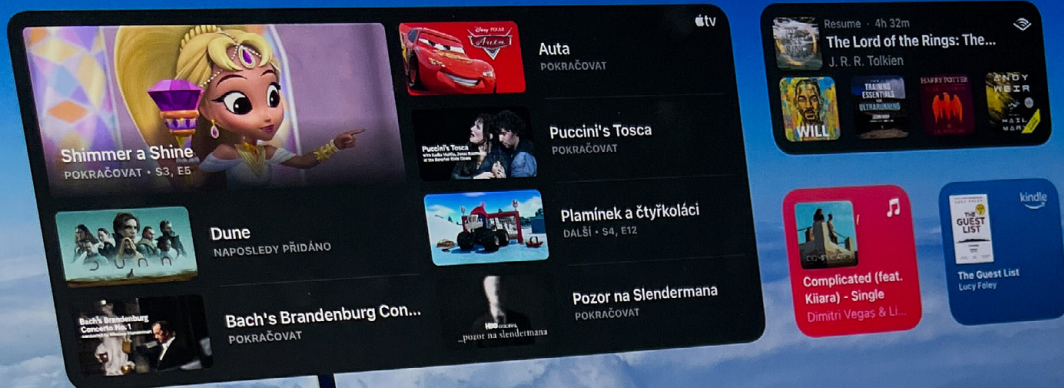
Nejprve si musíte zjistit, v jakém stavu začínáte, udělat malý průzkum terénu. V mém případě to znamená si uvědomit a sepsat, kde všude jsou moje data uložena a jak jsou na tom jednotlivá úložiště s kapacitou. Kromě interního úložiště počítače používám aktivně 4 různé cloudové služby,

Je dobré si říct, kde data mají ležet, jak mají být uspořádána a kolik dat by se mělo řádově promazat. Vřele doporučuji si zvolit co nejjednodušší organizační model.

NAS a několik externích disků. V příštím dílu tohoto miniseriálu si ukážeme, jak efektivně zmapovat aktuální stav.

Druhým krokem je stanovení cíle. Je dobré si říct, kde data mají ležet a jak mají být uspořádána a zároveň si říct, kolik dat bych chtěl řádově promazat. Zde vřele doporučuji si zvolit co nejjednodušší organizační model. Čím komplikovanější strukturu vymyslíte, tím hůře se vám bude v průběhu roku udržovat a o to víc práce vás bude čekat příští jaro. Jeden samostatný díl seriálu věnujeme právě možnostem jak dnes data organizovat.

A třetím krokem je rozvržení si jednotlivých kroků jarního úklidu. To mám já spojené se zálohováním všech stávajících dat, abych měl jistotu, že pokud bych smazal něco neúmyslně, budu schopen to vrátit. No a pak už se můžete vrhnout do samotné akce. 



The New Yorker



eReading.cz



MasterClass



Respekt



Arcade



Games



Bílá nebo černá Magic Keyboard?

Magazín ■ Filip Brož

Celý život je jedno velké studium a učení. Každý děláme chyby a občas je potřeba čas a nové zkušenosti. Platí to i o tak zdánlivých banalitách, jako je výběr barvy klávesnice Magic Keyboard od Applu. Proč jsem nakonec zvolil bílou variantu a černou jsem poslal dál? Logicky by měla být bílá horší, ne? A jak vůbec po dvou letech funguje Magic Keyboard?

Když Apple na své konferenci představil novou bílou Magic Keyboard nejen pro iPad Pro, ale i nový iPad Air, ťukali jsme si s Honzou během živého vysílání na čelo. Okamžitě jsem ji shodil ze stolu se slovy, že tohle je blbost, vždyť bude okamžitě špinavá. Čerpal jsem přitom ze zkušeností z bílého obalu pro iPhone či obyčejného Smart Coveru pro iPad.

Ostatně platí to snad pro všechny hmotné věci v bílé barvě. Jak dlouho vydrží čistě bílé kalhoty? Nebo tričko, či svetr? Pokud sledujete reklamy, můžete mi říct, že existují super prací prášky, které vás zachrání. „Aby bílá bílou byla“. Možná... Dle mého se stejně z bílé stane postupem času šedá.

BÍLÁ JE PROSTĚ LEPŠÍ

Dál jsem tak směle používal svoji černou Magic Keyboard k iPadu Pro a „chrochtal si“, jak dobře jsem udělal. Jednoho dne jsem však potkal kamaráda, který shodou okolností měl bílou Magic Keyboard. A ona byla čistší, než moje černá. Chvíli jsme se o tom bavili, a když jsem mu ukázal „ošoupanou“ černou verzi, trochu jsem se styděl.

Nejsem žádné „čuňátko“, při práci nad klávesnicí rozhodně nesvačím a myju si ruce. Bohužel, pot



a kůže reagují na povrch Magic Keyboard a po čase se na hranách a místech, kde klávesnici držíte, objeví šedivé skvrny. S odstupem několika měsíců mohu konstatovat, že u bílé verze tomu tak není.

Bílá Magic Keyboard je po všech směrech lepší volbou. Osobně mi přijde, že iPad i tak lehce „ožil“. Minimálně v mých očích. Úplně nejlépe vypadá kombinace stříbrného iPadu a bílé klávesnice. Já mám iPad Pro poslední generace ve velkém provedení v černé barvě a ani to není vůbec špatné. Na sociálních sítích mi někdo trefně napsal, že to připomíná staré notebooky od Asusu.

KVALITA ŠLA DOLŮ

Ač tak či onak je evidentní, že Apple v posledních letech šel s kvalitou použitých materiálů hodně

Na trackpadu oceňuji kliknutí klepnutím – tedy to, že trackpad nemusím pokaždé fyzicky promáchnout. To platí i o gestech, která jsou neskutečně návyková.

dolů. Pamatuji si na první silikonové povrchy, které se neošoupaly a něco vydržely.

Pokud jde o klávesnici samotnou, tak klávesy stále fungují na výbornou. Odezva je bezproblémová, nikde se nic nezasekává a na kovový povrch a vyšší zdvih jsem si zvykl velmi rychle. Ano, stále nemáme funkční klávesy, ale aspoň fungují klávesové zkratky. Stačí jen zmáčknout klávesu CMD a nechat si dle aplikace poradit. Konečně samotná nápověda v iPadOS nezmizí, ale zůstává viditelná.

GESTA A ZASE GESTA

Na trackpadu nejvíce oceňuji kliknutí klepnutím – tedy to, že trackpad nemusím pokaždé fyzicky promáchnout. To samé platí o gestech, která jsou neskutečně návyková. Když mám zamčený iPad, stačí jen ťuknout do trackpadu či nějaké klávesy a iPad se nejen rozsvítí, ale i odemkne pomocí Face ID.

Gesta pak používám na multitasking, zavírání aplikací nebo dva prsty à la pravé tlačítko myši. Když trackpad a kurzor myši zrovna nepotřebuji, tak mi za dvě sekundy zmizí. Vše lze změnit v Nastavení. V zásadě je to stejné jako na Macu. Líbí se mi, že se nemusím učit nové workflow a vše funguje.

Z toho vyplývá, že na klávesnici a trackpad opravdu nedám dopustit. Víím, že se na ně mohu



Hrany a boky nejsou nijak chráněné a hrozí poškození iPadu, ale existují různé kryty, které jsou kompatibilní s Magic Keyboard, například Pitaka.

spolehnout a psaní je opravdu pohodlné. Sami víte, že jsem na stránkách iPure a na mém YouTube kanále ukazoval spousty alternativních klávesnic od třetích výrobců, ale žádná z nich není tak dobrá, jako od Apple.

Často jsem také s lidmi řešil ochranu iPadu. Ano, hrany a boky nejsou nijak chráněné a hrozí poškození vašeho stroje. Sám to moc neřeším, ale existují různé kryty, které jsou kompatibilní s Magic Keyboard, například Pitaka.

Občas se mě někdo zeptá, zda mám nějaký další obal i na Magic Keyboard, tedy obal v obalu... Vůbec mi to nedává smysl. Proč bych měl mít další obal na Magic Keyboard a iPad? Jen to komplikuje život. Na druhou stranu rozumím tomu, že Magic Keyboard není dvakrát levná záležitost.

NAHÝ IPAD

Velmi často pak iPad z klávesnice strhávám a používám jako čistý tablet. Především při úpravě fotek v kombinaci s Adobe Lightroom jde doslova o návykovou záležitost. Hrozně mě baví design a studený hliník, který rád držím, když pracuji či konzumuji obsah. Kdykoliv pak můžete vrátit iPad zpět. I po delší době fungují magnety jako po vybalení – pevně a jistě. iPad mi nikdy z obalu nespádl, i když ho často přenáším po místnosti či kamkoliv jinam.

Dalo by se říci, že se toho moc nezměnilo. Jde spíše o to, že Magic Keyboard se stala mou přirozenou součástí a aktuálně si moc nedovedu představit, že bych iPad používal bez ní. Něco by mi chybělo, jako ruce a nohy. Dá se to, ale není to ono. Hodně jsem si na klávesnici zvykl a líbí se mi, že mohu kombinovat dotyk a gesta na trackpadu.

O tom, že na klávesnici se texty píší jedna báseň, ani nemluví. Magic Keyboard jednoznačně posune váš iPad směrem k „přenosnému počítači“. Jediná vada na kráse je dle mého černá varianta, ale naštěstí je tu bílá verze. Změnil jsem na ni názor a jsem spokojený. Uvidíme, co nám Apple představí letos. 



| Král je mrtev, ať žije král?

Magazín ■ Jakub Dressler

Nejdřív ho opěvovali, teď neví, jestli prodat jeho akcie. Netflix, světová jednička mezi streamovacími službami, se potýká s odlivem uživatelů. Co plánuje vedení společnosti do budoucna? Jakými kroky chtějí podpořit příjmy společnosti, a tím si udržet dominantní postavení na trhu? A jak si vede jeho konkurence?



Byl na vrcholu. Byl šampion. Teď ho dohnala konkurence a v pomyslné gladiátorské aréně utrpěl nemalá zranění. Povstane znovu? Opětuje ránu? Udrží si pozici jedničky na celosvětové úrovni? Netflix si celosvětově předplácí přes 221 milionů předplatitelů. Podle odhadů samotného Netflixu se ale na jeho obsah dívá pravidelně o 100 milionů lidí více, i když nemají svůj vlastní účet. Všechno šlo docela dobře. Přišla pandemie a s ní izolace obyvatelstva. Co všichni dělali doma? Prvních pár dní nás to možná i bavilo, ale potom jsme se začali nudit. A tak jsme se začali dívat po nějaké zábavě. Nevím, jak jste to měli vy, ale já jsem neustále slyšel o Netflixu. A tak jsme si ho předplatili s kamarády a já začal dohánět svoje kulturní vzdělání se seriály, jako byly Přátelé nebo Kancl. Zlaté časy Netflixu. Gigant z Los Gatos byl na vrcholu. Sledovali ho všichni. Pro mnohé byl Netflix synonymem televize. Spoustu lidí naučil, že za obsah nemusíme platit velké částky a nemusíme si ho stahovat na nejrůznějších portálech. Stal se z něj prostě fenomén!

Potom ale přišel únor 2022. Ruská federace začala na Ukrajinu a všechno se změnilo. Firmy se chtěly distancovat od Ruska, anebo se bály znárodnění svého majetku na území Ruské federace, a tak se začaly stahovat z ruského trhu. Netflix nebyl pozadu. Tímto krokem ztratil nejméně 200 tisíc uživatelů. Rusové sice začali ve větší míře využívat

služby VPN, ale spoustu z nich propaganda zasáhla opravdu mocně a začali nenávidět vše západní ještě více. K tomu se ještě přidal konec pandemie. Lidé se začali vracet do běžného života. Už nepotřebovali trávit tolik času doma. Válka ale vyvolala krizi. Lidé musí šetřit. A na čem se šetří nejdříve? Na tom co nejméně potřebujeme. A tak se začal Netflix potýkat s odlivem zákazníků. A po zveřejnění kvartálních výsledků začaly padat i jeho akcie. Jak na to zareagovalo vedení Netflixu?

ČAS NA ZMĚNU

Zkusil jsem si spočítat, kolik by stálo si předplatit všechny možné populární služby. Netflix, Amazon Prime, HBO MAX, Disney Plus nebo třeba v České republice populární Voyo by vás dohromady vyšlo na něco málo přes 1 000 Kč. Kdybychom si k tomu přidali ještě Telly nebo O2 TV kvůli sportu, tak jsme na bezmála 1 200 Kč měsíčně. To je přes 20 000 korun ročně! Pomalu mi začíná docházet, proč Apple poslední roky začíná sázet na předplatná. Firmám se to jednoduše vyplatí. Platit 199 korun měsíčně není tak hrozné. Ale popravdě, kdo má předplacenou jen jednu službu. My v rodině máme tři z výše zmíněných služeb a stíhat vše sledovat nedokážeme. A přesně toto je problém všech těchto služeb.

Netflix, HBO nebo i Apple se totiž snaží zaujmout každého z nás. Každá firma má jiný přístup



a strategii. Netflix chce mít ve svém repertoáru snad úplně všechno a tím pomalu nahradit klasickou televizi. Při pátrání po internetu jsem našel informaci, že jen na „českém“ Netflixu je přes 6 000 filmů nebo dokumentů. HBO, další velký hráč na našem trhu, sází na exkluzivní obsah, a tady v Česku sází i na dabing. Apple, který se přidal do boje o zákazníka nejpozději, sází také na exkluzivní a originální obsah. Ale jde na to o něco chytřejší. Apple TV+ totiž zařadil do svého balíku předplatného Apple One, a tím si zajistil, že lidé minimálně sem tam kouknou do své aplikace Apple TV. Navíc rodinné předplatné vás vyjde na „pouhých“ 389 korun měsíčně. To je za mě super cena, pokud samozřejmě využíváte cloudové služby a Apple Music. Těch pár korun navíc vás potom nemrzí.

Ale vraťme se na chvíli ještě k Netflixu. Reed Hastings, zakladatel a generální ředitel Netflixu, se musel vyjádřit k nepříznivé situaci, která jeho firmu v poslední době zastihla. Hastings roky odmítal možnost, že by se na jeho platformě objevila reklama. Což by bylo logické. Platíte za obsah docela dost, nechcete se přece ještě každých 15 minut dívat na reklamní blok, tak jako u klasických televizních služeb. Teď ale připouští, že by na reklamy mohlo dojít. Ale nebojte se. Jednalo by se s největší pravděpodobností o nové předplatné, které by bylo cenově přizpůsobené. To, že lidé jsou ochotni platit méně

nebo vůbec výměnou za sledování reklam, můžeme vidět třeba u platformy YouTube. Já sám jsem se už sice zamýšlel nad tím, že bych si zaplatil jejich Premium, ale už těch předplatných platím tolik, že raději vyměním své pohodlí za využívání YouTube zdarma. Moje představa je taková, že Netflix přijde s něčím velmi podobným. Jestliže Netflix chce 199 korun za to nejnižší předplatné, tak bych si to představoval tak, že by tento model stál nejvýše 99 korun. To by podle mě bylo docela fér.

To další, co by chtěl Netflix udělat, je donutit platit „parazitující“ lidi využívající jeho služby. Už to zkusí na některých vybraných trzích. Jak jsem se zmínil už na začátku mého článku, Netflix využívá zhruba o 100 milionů více lidí, než je počet předplatitelů. Jen pro správné pochopení, nejedná se o sdílené účty v rodině. Předplatit si model pro několik lidí je úplně v pořádku a podle pravidel Netflixu. Mluvím tady o tom, že svoje přihlašovací údaje poskytnete někomu jinému a on potom službu využívá. Potom by byla matematika docela jednoduchá a Netflix by zvýšil svoje příjmy a tím pádem by i uspokojil své akcionáře.

APPLE TV+ VRACÍ ÚDER

Apple spustil svoji službu 1. listopadu 2019 tedy o celých 22 let později než Netflix. Jak jsem již říkal, obě služby mají absolutně jinou strategii. Netflix má



tisíce filmů, Apple vyšší desítky. Netflix má opravdu snad všechno. Málo co tam nenajdete. Nevýhodou je, že jeho nabídka se odvíjí podle státu, ve kterém chcete službu využívat. Apple má svou nabídku úplně stejnou vždy a všude. Co se mi ale zdá impozantní je to, jak moc se Apple v tomto odvětví daří. Za dva a půl roku už získal přes 350 nominací na různá ocenění a zhruba jednu třetinu z nich vyhrál. To je úžasné! Na začátku se media smála, jak pozdě se svojí službou přišel a jak málo obsahu Apple na své platformě má. Ale z této statistiky se mi zdá, že se investice do Apple TV+ náramně vyplátila. A vrcholem se stal 28. březen 2022, kdy Apple získal 3 prestižní ocenění Oscar za svůj film *Coda* (*V RYTMU SRDCE*). Necelé tři roky po začátku své služby. Úžasný výsledek!

Coda uchránil udílení cen Oscar jako nejlepší film roku, nejlepší adaptovaný scénář a Troy Kotsur získal cenu za nejlepší mužský výkon ve vedlejší roli. Mimochodem, Troy se stal prvním neslyšícím hercem, který vyhrál cenu Oscar. A opravdu si ho zasloužil.

Jestli jste ještě tento film neviděli, nic si z toho nedělejte. Je pravdou, že já sám jsem ho viděl jen pár hodin před psaním toho článku. Je to ostuda, ale je to tak. Bohužel je toho tak strašně moc, že člověk nemá čas stíhat všechno. Ale tento film můžu jen doporučit. Jediné, co mě opravdu mrzí, je, že jsem se

na *Codu* nepodíval před tím, než získal ocenění. Jak správně podotkla moje žena, teď se už moc nedokážu odpoutat od toho faktu, že je to nejlepší film roku. Ale názor si můžete udělat sami.

V RYTMU SRDCE je opravdu příhodný název. Film vám nabídne pohled do života Ruby, hlavní hrdinky, která se narodila do neslyšící rodiny. Ruby jako jediná v rodině slyší, a proto je její rodina na ní závislá, protože poskytuje nezbytné spojení mezi jejich světem a světem slyšících. Ruby ale má zájmy, které její rodina moc nechápe. Ráda zpívá a chtěla by se zpěvu věnovat dál. Změnu v životě zařídí její učitel Bernardo, který jí nabídne pomoc s dalším rozvojem zpěvu. Vybrat si mezi dvěma světy, světem své rodiny a světem hudby, je pro ni velmi těžké. Její rodina nepatří k nejbohatším a její odchod na hudební školu by znamenal ještě větší finanční zátěž. Co si ale Ruby vybere, vám neřeknu.

Film je vtipný a otevřel mi dveře do světa němých lidí. Někdy se chovají jinak, ale to vychází z jejich chápání světa. Libilo se mi, jak si táta Ruby dokázal udělat legraci ze svého postižení. Myslím si, že mnoho lidí oslovilo i téma dvou světů. Vidět z první linie, jak se Ruby rozhoduje mezi rodinou a svými touhami a sny, bylo srdcervoucí. Film je plný emocí nejen na plátně, emoce vzbudí i ve vás samotných.

PLATIT ČI NEPLATIT?

Když jsem psal tento článek, zamyslel jsem se nad tím, jestli opravdu potřebuji všechny streamovací služby, za které každý měsíc platíme. Platíme si doma tři: Netflix, HBO MAX a Apple TV+. HBO MAX si platíme hlavně kvůli dabingu u našich oblíbených seriálů. Netflix mám spíše historicky a jelikož mě stojí jen pár desítek korun měsíčně, tak ho rušit taky nebudu. Za ten jeden dva filmy každý měsíc mi to prostě stojí. A Apple TV+? Já prostě miluju náročné filmy. Rád u nich přemýšlím, rád se na ně dívám a rozšiřuji si obzory. Oblíbil jsem si nejen ty „hlavní tahouny“ ale i třeba takové *ACAPULCO* nebo *MYTHIC QUEST*. Už nestíhám držet krok se všemi třemi službami. Ale popravdě, to bych nestíhal ani u dvou. Držet krok byt jen s Apple TV+, pokud jste si ji předplatili v nedávné době, je taky oříšek. Je tam toho tolik. Navíc já se rád vracím k některým seriálům (třeba jsem znovu shlédl celou sérii *DEFENDING JACOB*). Moje úvaha tedy končí u toho, že by mi stačila jen Apple TV+, ale platit si paradoxně chci i ty dvě další služby kvůli rodině. Takže bych vás rád povzbudil k tomu, abyste Apple TV+ dali šanci. Na streamovacích službách je super to, že nemáte žádné smluvní závazky, tak si jeden měsíc předplatíte tu či onu službu a za další měsíc jinou. Ale troufnu si předpovědět, že u TV+ už zůstanete! 



| Historie iPadu

Magazín ■ Jan Netolička

iPady mě doprovází celý život. „Moje poprvé“ bylo s druhou generací a pořád na něj nedám dopustit. Pojd'me se teď spolu podívat na historii revolučního zařízení jménem iPad.

když byl iPad uveden až roku 2010, jeho cesta začala již v roce 1993. V tomto roce Apple představil svůj první tablet MessagePad 100. Jak si ale nejspíše dokážete představit, tato první dotyková vlašťovka od Applu toho ještě moc neuměla.

PRVNÍ TABLET OD APPLU NEBYL IPAD

Je potřeba zmínit, že MessagePad nebyl jediný

tablet, na kterém Apple kdysi pracoval. Vyvíjeli také zařízení PenLite, které se ale bohužel nikdy nedostalo na trh, a to z jednoduchého důvodu – Apple se bál, že by se prodával více než MessagePad. Toto rozhodnutí se posléze ukázalo jako chybné. Vyšlo sice dalších pár modelů, ale v roce 1998 byla výroba MessagePadů zrušena.

Apple se totiž začal zaměřovat na stolní počítače, a to až do roku 2007, kdy představil první iPhone. Tady to celé začíná být ještě zajímavější, protože technologie v prvním modelu 2G byla původně vyvinuta pro tablety. Hned si řekneme proč.

PRSTY V TOM MÁ MICROSOFT

Vše to začalo na narozeninové oslavě jednoho ze zaměstnanců Microsoftu. Kolega, který oslavoval



své 50 narozeniny, stále mluvil o tabletu od Microsoftu, který určí celý směr přenosných zařízení.

Steve Jobs tuto informaci neustále slychal ze všech stran. Byl přesvědčený, že Microsoft celý koncept uchopil špatně. Rozhodl se tedy ukázat světu, jak skvělý potenciál má tablet v podání Applu. Požádal své kolegy ve firmě, aby začali pracovat na prvním iPadu. O šest měsíců později byl první koncept iPadu sice na světě, ale Steve se na poslední chvíli rozhodl, že ho světu nepředstaví.

Jobs udělal zásadní rozhodnutí, které změnilo celou historii Applu a technologií. Namísto dalšího vývoje iPadu se chtěl zaměřit na dotykové mobilní telefony. Pozastavil tedy projekt iPad a svou veškerou pozornost věnoval iPhoneu. Díky tomu mohl Apple už v roce 2007, tři roky před představením iPadu, vydat svůj první iPhone.

IPAD 1. GENERACE

První iPad byl představen 27. ledna roku 2010 v San Francisku. Zajímavostí je, že mnoho zákazníků tehdy nevědělo o změnách, které Apple udělal během období předobjednávek a momentu, kdy šel iPad na trh. Apple například přidal několik funkcí do bočního spínače.

iPad první generace vstoupil na americký trh 3. dubna 2010 a ke koupi byl pouze v Apple Storech.

Za necelý měsíc Apple vydal verzi iPadu s 3G. Mnoho lidí (nejen) tehdy nevidělo benefity iPadu. Budto preferovali notebook, nebo byl pro ně tablet pouze zbytečně velký iPhone/iPod. Byli ale lidé, kteří v iPadu potenciál viděli. Pochopili, že mobilní zařízení s „obrazovkou vhodnou pro multitasking“ může změnit způsob konzumace a vytváření obsahu. Za pár let se iPad stal nejprodávanějším produktem Applu vůbec.

NÁZEV

Zajímavostí je, že Apple nebyl první, kdo přišel s názvem iPad. V roce 1994 Intel pracoval na „tabletu pro všechny“ s názvem IPAD. Naneštěstí se nedostali s vývojem moc daleko. Výrobci počítačů byli na Intel naštvaní, kvůli vlastnímu vývoji zařízení, které by mohlo konkurovat jejich produktům. IPAD se tedy nikdy nedočkal vydání.

Název iPad má ještě jednu stránku. Ihned po představení prvního tabletu se na internetu objevily meme, kde bylo zařízení nahrazeno dámskými potřebami.

PRODEJE

První iPad byl opravdu revoluční produkt, který měl skvělé výsledky i v prodeji. Za prvních 24 hodin se prodalo přes 300 000 tabletů. Za první měsíc se následně prodalo přes milion přístrojů.



iPad první generace byl opravdový „game changer“. Měl displej o velikosti 9,7 palce s rozlišením 1024×768 pixelů a na rozdíl od iPhoneu umožňoval uživatelům používat displej jak vertikálně, tak i horizontálně. Mohli jste si ho pořídit se třemi různými kapacitami úložiště: 16 GB, 32 GB a 64 GB. Podtrženo, sečteno – první iPad si nakonec koupilo přes 15 milionů lidí.

IPAD 2. GENERACE

2. března 2011 Steve Jobs představil novou verzi – iPad 2. Toto byl můj první iPad, který se stále v naší rodině využívá. iPad 2 byl tenčí, lehčí a rychlejší než předchozí model. Tento tablet také poprvé podporoval chytré kryty Smart od Applu, které uměly iPad probudit pouhým otevřením.

Uvnitř měl dvoujádrový procesor A5, který výrazně zvýšil výkon iPadu. Implementovány byly také dvě kamery, skrz které jsme mohli komunikovat přes FaceTime. Poprvé byla také použita technologie AirPlay, která umožňovala tablet připojit k televizi.

IPAD 3. GENERACE

7. března 2012 byla představena třetí generace iPadu. Přišla s displejem Retina, který navýšil obrazovou kvalitu na 2048×1536 pixelů. iPad dostal nový čtyřjádrový čip A5X. Vyfotit jste se mohli také přední

kamerou s neuvěřitelnými pěti megapixely. Zadní kamera mohla nahrávat Full HD video.

iPad jste si také mohli pořídit již ve verzi s LTE. Tato generace byla také tlustší a těžší než předchozí model – tohle bylo způsobeno hlavně baterií.

POČÁTEK LIGHTNINGU V IPADECH

23. října 2012 byla představena čtvrtá generace iPadu zároveň s prvním iPadem mini. Na těchto iPadech jsme poprvé mohli vidět konektor Lightning.

Pátá generace iPadu byla uvedena na trh 22. října 2013. Uvnitř iPadu jsme mohli najít procesor Apple A7 a nový M7, který se staral o efektivnější chod iPadu. Poprvé v historii jsme mohli vidět menší změny v designu. Tablet byl tenčí, lehčí a nabízen byl poprvé v barvě Space Gray.

PRVNÍ TOUCH ID

V říjnu 2014 Apple vydal iPad Air 2, který jste si nově mohli pořídit ve zlaté barvě. Uvnitř měl procesory Apple A8X a M8. Design byl ještě tenčí a lehčí než u předchozího modelu a poprvé byla také použita technologie Touch ID. Bohužel byla tato generace trochu zastíněna revolučními iPhone 6 a 6 Plus.

Tímto bych pohled do historie ukončil, protože zbytek již známe a nic zásadního se neměnilo. Používáte iPady nebo v nich potenciál nevidíte? Pro



iPadů se doposud prodalo „pouze“ 350 milionů. Počet prodaných kusů iPhoneů se brzy přehoupne přes 2 miliardy. iPad měl však mnohem úspěšnější debut.

mě je to srdcová záležitost. iPad jsem využíval jak při studiu, tak následně při práci, je to prostě parťák, který je vždy po ruce.

PÁR ZAJÍMAVÝCH FAKTŮ O IPADU IPAD MĚL LEPŠÍ START PRODEJŮ NEŽ IPHONE

iPadů se doposud prodalo „pouze“ 350 milionů. Počet prodaných kusů iPhoneů se brzy přehoupne přes 2 miliardy. iPad měl však mnohem úspěšnější debut. Během prvního dne, jak jsme si již řekli, se prodalo přes 300 tisíc kusů. Prvním milionem prodaných iPadů se Apple chlubil ještě v prvním měsíci. Milion prodaných iPhoneů zaznamenal Apple „až“ za 74 dnů.

JAILBREAK NA IPAD BYL K DISPOZICI OD PRVNÍHO DNE

V současné době již není Jailbreak systému iOS tak

rozšířený. Před deseti lety tomu bylo jinak. Obzvláště velký ohlas mělo to, když se nový produkt podařilo „prolomit“ ještě v první den. O Jailbreak se postaral uživatel Twitteru s přezdívkou MuscleNerd. Fotografie i originální tweet si můžete stále prohlédnout i dnes.

DĚTI STEVA JOBSE NEPOUŽÍVALY IPAD

V roce 2010 měl novinář Nick Bilton hovor se Steve Jobsem kvůli článku, kde kritizoval iPad. Poté, co Jobs vychladnul, se ho Bilton zeptal, co si jeho děti myslí o tehdy novém iPadu. Jobs odpověděl, že ho ještě nevyzkoušely, protože v domácnosti omezují technologie. To později potvrdil i Walter Isaacson, který napsal Jobsův životopis. „Každý večer se u večere diskutovalo o knihách, historii a jiných věcech,“ řekl Isaacson. „Nikdo nikdy nevytáhl iPad anebo počítač,“ dodal. 





PUBG Mobile

Recenze ■ Karel Oprchal

PUBG: Battlegrounds, dříve PlayerUnknown's Battlegrounds je notoricky známá počítačová a dnes taky mobilní hra, která se svým unikátním provedením, kterým zaplnila obrovskou díru na trhu, za 5 let od svého uvedení zařadila k nejúspěšnějším herním titulům vůbec. Pojdme se podívat na její mobilní verzi a porovnat ji s jejím vlastním dospělejším sourozencem, verzí pro PC.



Nutno podotknout, že se osobně neřadím k mobilním hráčům her. Hry si užívám, dovolí-li to čas, výhradně na počítači, který vnímám jako to správné herní zařízení. Počítač, na rozdíl od konzole, respektive telefonu či iPadu, které dnes do velké míry konzole dovedou nahradit, může nabídnout kompletní herní zážitek, tedy nejlepší možnou grafiku, která se dá do nejvyšší míry upravovat, a úplnou šíři uživatelského rozhraní a ovládacích prvků překonává všechno ostatní. I proto taky pro počítače vychází největší množství herních titulů a obrací se na ně také ti, kteří by si rádi zahráli nějaký starší kousek vyrobený pro Windows XP, který ale samozřejmě i Windows 11 hravě rozjede. Skvělým krokem pro mobilní hraní je nicméně iniciativa Applu v podobě Apple Arcade, jehož tituly byly napsané vyloženě pro mobilní zařízení, a umí tak maximálně využít možností i limitů. Na rozdíl od ostatních mobilních her, které jsou většinou velmi plytké a fádni oproti těm konzolovým nebo počítačovým, jsou hry na Apple Arcade skutečnými mistrovskými díly, u kterých se dají strávit hodiny, což je obecně pro segment mobilních her obrovský přínos. A zase za něj může Apple, kdyby vám to uniklo...



PUBG Mobile je ale skutečný trháč a ne náhodou. Idea počítačového PUBG je relativně primitivní, proto se dá tento titul jednoduše převést do herního prostředí, aniž by člověk o moc přišel. PUBG Mobile bylo na iOS a Android spuštěno v roce 2018, necelý rok po představení PUBG pro PC, a od té doby se mu až do současnosti podle internetu podařilo nabrat přes miliardu stažení a zkasírovat 8 miliard dolarů, což z něj dělá 4. nejvýdělečnější mobilní hru všech dob a nejhranější mobilní hru na trhu. Podle Wikipedie ani Pokémon GO a Subway Surfers nemají tolik hráčů! Pokud to sečteme s hráči na PC, kterých koncem roku 2021 bylo okolo 80 milionů, bavíme se o nejhranější hře vůbec. Vzhledem k tomu, že se ale hra v lednu 2022 stala free-to-play na všech platformách, budou celkové počty dnes ještě vyšší! Tato statistika je neskutečná a upřímně by mě nenapadlo, že zrovna střílečka bude mít i na telefonu takový úspěch, byť většina herních trháčů na počítači jsou střílečky a všichni víme, jaký pojem představuje CS:GO, Fortnite nebo Apex Legends... PUBG Mobile tedy boří mýty o tom, že se na telefonu nemůže dát dobře hrát, protože si o tom čtvrtina vyspělé populace světa myslí něco jiného. Přesto to ale neznamená, že se na telefonu tomu vzrušení, které přináší počítačové hraní, sotva přiblížíte.



CO JE TO BATTLE ROYAL?

Určitě je vám dobře známo, že PUBG je největším popularizátorem herního žánru battle royale (psáno s „e“ na konci). Ten představuje v jednoduchosti to, že omezený počet hráčů se bez vybavení objeví na nějaké mapě a musí se postarat o to, aby přežili co nejdéle, ideálně až do konce. Historicky je ale battle royal (bez „e“) něco trochu jiného. Jak se můžete dočíst v povídce Battle Royal amerického spisovatele a esejisty Ralpha Ellisona, battle royal byla krvelačná zábava otrokářů a bohatých lidí v Americe, kteří do uzavřeného prostoru zavřeli černochoy a různé společenské vyvrhly a různými finančními pobídkami, sexuálními odměnami ve vykřičených domech, možnostmi svobody apod. je vyburcovali k tomu, aby jeden s druhým bojovali, pozabíjeli se, a kdo přežil, něco dostal. Přinejmenším trochu posměchu a zůstal mu život... Samotná povídka skutečně stojí za to, nicméně nám teď místo osudu hlavního hrdiny s autobiografickými prvky stačí jen ta ilustrace, odkud vítr fouká.

V každé hře v PUBG se buď sami, nebo v týmu o dvou až čtyřech lidech objevíte v letadle nad ostrovem s další zhruba stovkou protihráčů, vašim úkolem je spustit se s padákem dolů na strategické místo, pobrat co nejrychleji náhodně poházené vybavení a prostřílet se (v nejlepším případě)

Realistická grafika, reálné zbraně, reálná balistika, reálná auta, především reální lidé a trochu nereálná léčiva – a máte vše, co potřebujete.

na první místo, zatímco se herní plocha celou dobu zápasu zmenšuje. Vaší odměnou je pak skvělý pocit a tzv. Winner Winner Chicken Dinner, na který se každý těší. Jinými slovy identický scénář jako v povídce Ralpha Ellisona. Jediný rozdíl je to, že se naštěstí nejedná o váš vlastní život... Pokud vám ale jde o co nejvěrnější simulaci toho, jaké by to asi bylo, PUBG je tu přesně k tomu. Realistická grafika, reálné zbraně, reálná balistika, reálná auta, především reální lidé a trochu nereálná léčiva – a máte vše, co potřebujete. Na rozdíl od jiných her stejného žánru, případně jiných úspěšných stříleček, tady naštěstí nepotkáte tolik vycvičených 11letých dětí, které mají reflexy podobající se Sonicovi a desetitisíce odehraných hodin. Jistě, jsou tu sice skvělí hráči, ale v PUBG existuje tolik faktorů, které vám můžou



zmařit úspěch, že se šance na výhru de facto rovnoměrně rozprostře mezi všech 100 lidí na mapě, jejichž skill může, a nemusí, být předem daný – záleží na módu hry. Za to je PUBG uznáváno skoro nejvíce, jednoduše testuje váš postřeh a schopnost se přizpůsobit neustále se měnícím se okolnostem.

NAIVNÍ DOTYK

Pokud vám ale jde o co nejpřesnější simulaci battle royal, musíte jít na PC. Jedině tam totiž máte možnost se dostat ke skutečně realistickému zvukovému i grafickému doprovodu, zkušenějším hráčům a můžete projevit svoje skutečné schopnosti. Paradoxně taky máte na PC šanci utkat se co do hardwaru v nejrovnějším prostředí. Zní to zvláště, ale tím, že je PUBG Mobile k dispozici na každém zařízení obou mobilních platform, existují mezi hráči propastné rozdíly. Rozhodně bych nepodceňoval jejich schopnosti; co staví největší

bariéru, je totiž samotný hardware, na kterém hrajete. Když spouštím hru, sahám automaticky po iPadu Pro. Na iPhoneu se dle mého čistě objektivního uvážení skoro nic hrát nedá, protože i ten 13 Pro Max je tak malý, že si na těch několika centimetrech nedovedu představit hledání všech ovládacích prvků... A čím komplikovanější hra je, tím hůř – odtud taky pramení moje záliba v počítačových hrách, protože nedovedu připustit, že by se na ovladači konzole mohlo snad hrát lépe než na klávesnici a myši.

V každém případě uznejte sami, že proti mému tabletu s úhlopříčkou a výkonem malého notebooku, což by asi měli zakázat, se nemůže žádné sebelepší dítě s dva roky starým Xiaomi ani odvážit postavit. Platí, že zatímco na svém herním počítači nevyhraju skoro nikdy, na iPadu vyhraju téměř vždy. Na obou zařízeních hry přitom letí na maximální detaily a velmi vysoká FPS, i tak se ale na PC

Když spouštím hru, sahám automaticky po iPadu Pro. Na iPhoneu se dle mého čistě objektivního uvážení skoro nic hrát nedá, protože i ten 13 Pro Max je pro herní ovládací prvky malý.



dostanu jen do top 5 až 10 a na iPadu jsem hned první zápas (spuštěný pro tento článek) vyhrál... Jsem přesvědčený, že je to právě díky tomu, že hraju se sluchátky a na dostatečně velkém displeji s obrovským rozlišením, tudíž mnohem lépe vidím do dálky i rozliším pohybující se objekty, dovedu se obratněji pohybovat a přesněji střílet. U každého člověka, kterého jsem kdy zabil, byla vidět jeho zabrzdnutost, trvalo mu, než začal střílet, než se sklopil, uhnul, šel do útoku. Na počítači bych se svým tempem na dotykovém displeji už byl desetkrát mrtvý, protože by mě buď někdo odstřelil z protějšího kopce, nebo sejmul přes okno, prostě by zaujal strategii. Z hráčů na PC je proto potřeba mít solidní respekt, protože oni jsou všichni přinejmenším tak rychlí jako vy. Na iPadu ale máte jistotu, že ten rychlý jste vy.

PUBG na mobil je proto trochu naivní a odlehčené, protože vybavíte-li se dobrým telefonem nebo tabletem, šance na úspěch se vám razantně zlepšší. Na počítači si výhru nijak nekoupíte, musíte mít dobré oko. Pokud se chcete výhrou chlubit, chce to, aby měla jakousi vypovídací hodnotu. Proto běžte hrát na PC. Co se týče konzolí, myslím si, že tam bude situace podobná mezistupni mezi počítačem jakožto jedním extrémem a mobilní verzí jako druhým. Verze pro PlayStation, Xbox i Stadia existuje,

ale můžete pochopitelně hrát jen s omezenými detaily i FPS a zdaleka se nedostanete na herní výkon počítače. Díky hardwarovým ovladačům ale předpokládám lepší hratelnost.

ZÁVĚREM

PUBG je v tuto chvíli již skoro půl roku zdarma pro všechny hráče, kdy se k plným funkcím můžete dostat jednorázovým prémiovým poplatkem pár set korun či nákupy přímo ve hře. Já hru mám již od jara 2017, tudíž jsem v lednu automaticky přešel do plné počítačové verze a můžu využívat jejich výhod. Dobré ale je, že ani na telefonu vás neotravují reklamy, protože hra se živí tím, že si můžete zaplatit různá předplatná, nakupovat herní měnu (podobně jako v Clash of Clans), kupovat oblečení svému avatarovi, účastnit se různých sezonních soutěží apod. Hra si tak dělá pomocí bannerů reklamu jen sama sobě a vy nejste nuceni za nic platit, aby reklamy zmizely, případně nic blokovat nebo čekat 30 vteřin, než se přehraje upoutávka na Candy Crush Saga.

PUBG patří mezi moje nejoblíbenější tituly a určitě doporučuji si ji nainstalovat, pokud máte několik GB volného prostoru. Pro opravdový zážitek battle royal vás ale rovnou odkazuji na počítač, tam je to opravdu o něčem jiném. 



NEXT →